

Arrest

nr. 307 675 van 3 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2024.

Gelet op het proces-verbaal van 15 januari 2024 waaruit blijkt dat de zaak wordt uitgesteld naar de zitting van 29 januari 2024 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 8 juli 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 5 september 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Ika-etnie te behoren en het christelijke geloof aan te hangen. U werd geboren op 2 januari 1996 in Agbor. Toen u twee jaar oud was dienden uw ouders Agbor te verlaten nadat uw vader ruzie had gehad met een andere man. Deze ruzie was uitgemond in de dood van de andere man, waardoor uw vader besloot te verhuizen naar Benue State, naar Katsina Ala LGA. Uw vader verbouwde hier een landbouwgrond van een Hausa man, A(...) S(...). In 2015 hoorde u voor het eerst verhalen over de Fulani herdsman in uw buurt. In datzelfde jaar ontmoette u uw partner, F(...). U kreeg een dochter met haar, E(...). In juni of juli 2017 werd uw zus J(...) ontvoerd door de Fulani herdsman. In januari 2018 was u op het veld gaan werken met een vriend, ongeveer 10 km weg van uw huis, toen u plots gewoenshoten hoorde. U keerde terug naar huis en zag dat alles was verbrand. Er waren ook verschillende lichamen die u echter niet kon identificeren. U vluchtte met een vriend, S(...), naar Katsina Ala. Vijf à zes weken later vluchtte u met S(...) richting Niger. Een maand later reisden u en S(...) door naar Libië. In Libië werd S(...) vermoord. Na twee jaar in Libië reisde u naar Italië. U kwam hier aan rond februari 2021. Hier diende u op 3 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in (hierna VIB). In juli 2021 reisde u weg uit Italië richting België. Op 7 juli 2021 arriveerde u in België. Op 8 juli 2021 diende u een VIB in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) te België.

U legde ter ondersteuning van uw VIB een psychologisch attest van Solentra neer en een medisch attest dat uw littekens beschrijft neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Wel legde u een psychologisch attest neer (opgesteld op 21/4/2022) waarin er wordt verklaard dat u sinds december 2021 in behandeling bent bij Solentra voor ernstige PTSS-klachten – die u aandachts- en concentratieproblemen opleveren. Dit attest stelt dan ook – opdat deze problemen niet zouden interfereren met de kwaliteit van het interview – dat u in de mate van het mogelijke op u gemak zou worden gesteld en dat u voldoende rust en pauzes zou krijgen. Om hieraan tegemoet te komen werd u verschillende keren gevraagd tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS of u zich wel nog goed voelde (NPO, p. 4–5-6, 10, 16, 21), waarop u steeds stelde dat dit het geval was. Daarnaast werd u gewezen op het feit dat u pauze kon vragen indien u hier nood aan had (NPO, p. 4) en werd er in de helft van het onderhoud een pauze genomen (NPO, p. 16). De dossierbehandelaar van het CGVS heeft doorheen het persoonlijke onderhoud dan ook rekening gehouden met de door het psychologische attest aangegeven noden. Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, omdat u daar geen familie of verwanten meer heeft alsook omdat u vervolging vreest door de Fulani herdsman in uw streek van herkomst Benue State.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er dient namelijk te worden opgemerkt dat u doelbewust hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door bedrieglijke verklaringen af te leggen betreffende uw sociale media-gebruik en uw huidige contact met familie en verwanten; uw profiel en opleiding; alsook uw verblijfplaatsen in Nigeria.

Immers blijken uw verklaringen niet te stroken met de informatie die uit uw verschillende sociale media profielen - op Facebook en Instagram – kan afgeleid worden. Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS werd u gevraagd of O(...) I(...) B(...) (zie administratief dossier), uw eigen Facebookprofiel was

waarop u bevestigend antwoordde. Gevraagd of u ooit nog andere profielen gebruikte antwoordde u van niet (Notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 11). U blijkt hiernaast echter ook een Instagramprofiel met accountnaam B(...) te hebben. Zo blijkt de naam onder de accountnaam O(...) I(...) B(...) te zijn, blijkt de profielfoto een foto van uzelf te zijn én blijken verschillende volgers van dit Instagramprofiel overeen te komen met verschillende Facebookvrienden van het profiel O(...) I(...) B(...) - bijvoorbeeld C(...) C(...), I(...) O(...) en E(...) P(...) O(...) (zie administratief dossier). Er zijn dan ook voldoende aanwijzingen om aan te nemen dat dit profiel daadwerkelijk uw Instagramprofiel is. Op Facebook blijken er dan weer twee profielen te zijn die de naam I(...) B(...) dragen. Het eerste bleek actief tussen 2011 en 13 april 2012. In deze periode werden verschillende foto's gepost van uzelf, blijkt u afkomstig van Agbor, Delta State en bent u afgestudeerd van de Delta State University in Abraka in 2011. Op het tweede I(...) B(...) profiel werden verschillende foto's gepost tussen juni 2012 en juli 2018 waarop u eveneens lijkt te staan. Er blijken ook foto's op dit profiel te staan die uw vrouw F(...) lijken voor te stellen – gepost op 11 maart 2018 en 23 oktober 2013. Er wordt op gewezen dat de vrouw in de foto's overeen komt met de foto's van de vrouw op de profielen I(...) F(...) en O(...) O(...). Er wordt hierover opgemerkt dat u in de vragenlijst van DVZ uw vrouw I(...) O(...) noemde (zie vragenlijst DVZ, vraag 16). Verder is het zo dat het profiel I(...) B(...) bevriend blijkt te zijn met de profielen I(...) F(...) en O(...) O(...). Op het profiel van O(...) O(...) bent u bovendien terug te vinden op verschillende foto's – gepost op 25 juni 2017, 25 juli 2018 en 26 juli 2018. Daarnaast blijkt O(...) O(...) de foto's van uw huidige profiel O(...) I(...) B(...) nog steeds te liken (zie administratief dossier). Er kan dan ook weinig twijfel over bestaan dat dit wel degelijk de profielen van uw vrouw F(...) betreffen en dat de vrouw in de foto's van het profiel I(...) B(...) - gepost op 11 maart 2018 en 23 oktober 2013 - uw vrouw F(...) is. Bovendien blijkt hieruit dat u nog steeds interacties heeft met uw vrouw F(...), ondanks uw verklaring dat u stelde al niets meer van haar gehoord te hebben sinds 2018 (zie NPO, p. 11).

Daarnaast kan er gezien bovenstaande – de profielen bevatten voornamelijk foto's van uzelf of uzelf en uw vrouw, de contacten met uw vrouw alsook de duidelijke link met uw Instagramprofiel – dan ook nog weinig twijfel bestaan over het feit dat de profielen onder de naam I(...) B(...) wel degelijk uw (oude) profielen zijn – hoewel u tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS wel expliciet verklaarde dat u geen andere profielen had gehad (NPO, p. 11).

Naast het feit dat u expliciet uw oude Facebookprofielen heeft verborgen voor de Belgische asielautoriteiten, wordt er op gewezen dat er ook mag geconcludeerd worden dat u de Belgische asielautoriteiten expliciet heeft voorgelogen wat betreft het contact dat u nog onderhoudt met uw verwanten. Eerder werd al gewezen op de contacten met uw vrouw F(...) (zie boven). Daarnaast blijkt uit uw oude Facebookaccounts dat u met verschillende familieleden contact heeft en ook hier heel bewust leugenachtige verklaringen over aflegde. Immers beweerde u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS, toen u werd geconfronteerd met twee profielen van I(...) O(...) (zie administratief dossier) dat dit louter een man was die u toevoegde omdat u op zoek was naar uw familie (NPO, p. 22). Wanneer men echter uw vriendenlijst nader bekijkt op het profiel O(...) I(...) B(...), uw beweerde enige profiel, valt op dat hij niet tussen uw vrienden staat. Wat wel opvalt is dat deze I(...) O(...) uw foto's likete én dat hij bevriend is met de profielen onder de naam I(...) B(...). Bovendien is het zo deze I(...) O(...) (zie administratief dossier) een foto plaatste op 2 augustus 2018 een foto betreft die duidelijk dezelfde personen – namelijk uzelf en uw vrouw in traditionele trouwkleedij – zijn als de personen op foto's die werden geplaatst door uw vrouw O(...) O(...) - op 25 en 26 juli 2018 (zie administratief dossier). Toen u hier echter mee werd geconfronteerd tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS ontkende u dat u dit was en bleek uw antwoord: “nee, die man is veel groter” (NPO, p. 22). Dit is echter geen afdoende verklaring, daar het overduidelijk is dat het wel degelijk dezelfde mensen zijn – namelijk uzelf en uw vrouw – als op de foto's die werden geplaatst door uw vrouw O(...) O(...). Het mag dan ook duidelijk zijn dat u expliciet heeft gepoogd de asielautoriteiten te misleiden wat betreft uw contact met uw broer I(...) O(...). Een verdere vergelijking van uw verschillende Facebookprofielen onthult nog een aantal andere zaken.

Zo blijkt dat zowel O(...) I(...) B(...) en B(...) I(...) bevriend zijn met de profielen C(...) en I(...). Dit valt op gezien u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat u nog twee jongere zussen had genaamd C(...) en I(...) (NPO, p. 9). Het valt eveneens op dat deze twee contacten frequent contact hebben met elkaar via Facebook. Daarnaast hebben ze ook contact met uw broer I(...) O(...) (zie administratief dossier). Ook blijkt u op uw Instagrampagina I(...) B(...) in contact te staan met C(...)201 wat duidelijk dezelfde persoon is als C(...). Er zijn dan ook duidelijke aanwijzingen dat deze profielen, de profielen van uw zussen betreffen. Ten slotte wordt er nog gewezen op een andere gemeenschappelijke vriend van uw twee profielen O(...) I(...) B(...) en I(...) B(...), namelijk I(...) F(...). Immers valt op dat ook zij een erg frequent contact heeft met zowel C(...) als I(...) via Facebook (zie administratief dossier). Bovendien plaatst F(...) foto's van I(...) en C(...) op haar eigen Facebook. Het lijkt dan ook zo te zijn dat ook F(...) I(...) een nauwe band heeft met C(...) en I(...) en bijgevolg ook met u. Immers blijkt dat F(...) I(...) ook reacties plaatst op uw profielen – zelfs op uw huidig profiel O(...) I(...) B(...) - alsook op het profiel van O(...) F(...) waaruit op zijn minst mag afgeleid worden dat ook u een band onderhoudt met haar. Uit bovenstaande blijkt dan ook duidelijk dat u wel degelijk nog verwanten en een bijkomend netwerk heeft in uw land van herkomst, Nigeria,

en in staat bent contact om op te nemen met hen. Bijgevolg houdt uw voornaamste reden waarom u niet naar uw land van herkomst Nigeria kan terugkeren geen stand – namelijk dat u geen familie of netwerk heeft in Nigeria (NPO, p. 22). Bovendien blijkt uit bovenstaande al heel duidelijk dat u de asielautoriteiten expliciet heeft willen misleiden wat betreft uw sociale mediagebruik en uw contact met uw familie en verwanten, wat uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnt.

Uit uw oudere Facebookprofielen met de naam I(...) B(...) blijkt bovendien dat u de Belgische asielautoriteiten ook bewust heeft willen misleiden wat betreft uw profiel en uw verblijfplaatsen in Nigeria. Zo beweerde u dat u vroeg stopte met school en vervolgens uw vader ging helpen op het land dat hij bewerkte voor iemand ander. De informatie op uw Facebookprofielen blijken echter opnieuw tegenstrijdig met deze beweringen. Er werd al gewezen op het feit dat beide profielen met de naam I(...) B(...) beweren universitaire studies vervolmaakt te hebben bij Delta State University – in Abraka, Delta State (zie boven) – hoewel u zelf verklaarde dat u niet lang naar school ging en daarna boer werd op het veld van uw vader in Benue state. Daarnaast haalt u op het profiel I(...) B(...) dat actief was tussen 2012 en 2018 aan dat u woonde in Port Harcourt en dat u voorheen bij de NYSC zat – wat een burgerdienst is van een jaar voor mensen die een tertiair diploma hebben behaald (zie administratief dossier) – en daar als leerkracht werkte. Ditzelfde profiel postte bovendien foto's van deze periode waarbij u in de NYSC zat, die zich ten laatste in de periode 2012-2013 kan voltrokken hebben daar u deze foto's reeds op 7, 23 en 24 november 2012 postte en op 25 oktober 2013 een foto postte waarop een badge van de NYSC te zien valt met opschrift "i served my country" (zie administratief dossier). Gezien men enkel bij de NYSC komt wanneer men een tertiair diploma heeft behaald, betekent dit dat u voor 2012 een tertiair diploma had. Dit klopt met de tijdslijn die volgt uit de informatie die u postte op het andere profiel onder de naam I(...) B(...), namelijk dat u in 2011 reeds afstudeerde aan Delta State University. Hieruit blijkt dan ook duidelijk dat u niet de ongeschoolde landbouwer bent die u beweert te zijn. Ook wordt er opgemerkt dat u in dit geval – volgens de geboortedatum die u meegaf aan de Belgische asielautoriteiten, namelijk 02/01/1996 – reeds op 15/16-jarige leeftijd een tertiair diploma behaalde, wat weinig aannemelijk is. Immers zou u indien u een modeltraject liep, ten vroegste in 2016 een tertiair diploma kunnen behaald hebben. Het feit dat u de Belgische asielautoriteiten doelbewust heeft proberen misleiden door uzelf te presenteren als een laaggeschoolde landbouwer – terwijl u universitaire studies afwerkte – ondermijnt dan ook nogmaals uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze. Bovendien ondermijnt dit ook de geloofwaardigheid van de problemen die u beweerde gekend hebben met de Fulani, gezien die voortkomen uit het feit dat u een landbouwer in Benue State was.

Eveneens wordt er gewezen op het feit dat er – afgezien van op het profiel O(...) I(...) B(...) dat u niet verstopte voor de Belgische asielautoriteiten – nergens op uw sociale media een spoor is van uw leven in Benue state, hoewel u volgens uw verklaringen vanaf tweejarige leeftijd in Benue state woonde en ook gewoon verbleef in Benue state – afgezien van occasionele verplaatsingen naar Lagos om handelsredenen (NPO, p.) – tot uw vertrek uit Nigeria in 2018. Zo werd eerder gewezen op het feit dat beide profielen onder de naam I(...) B(...) verwijzen naar Agbor en Delta State University – in Delta State – en dat u bovendien ooit in Port Harcourt woonde. Verder wordt er in een foto gepost door B(...) I(...) op 16 januari 2014 verwezen naar Osun State. Ook uw broer I(...) geeft aan op Delta State University gezeten te hebben en daarnaast op Ika Grammar school in Agbor gezeten te hebben (zie administratief dossier). Op zijn ander profiel stelt hij in Lagos te wonen. Uw vrouw geeft op haar verschillende profielen dan weer aan dat ze in Ilorin (Kwara State), Ado Ekiti (Ekiti state), Kabba (Kogi state) en Akure (Ondo State) heeft gewoond. Ook C(...) geeft Agbor als woonplaats aan en stelt aan Delta State University gestudeerd te hebben. I(...) geeft ook aan gestudeerd te hebben aan Delta State University en afkomstig te zijn uit Delta (zie administratief dossier). Er is dan ook geen enkele aanwijzing dat jullie quasi uw gehele leven in Benue State zouden gewoond hebben. Het feit dat u en uw gezinsleden steeds verwijzen naar Agbor en Delta State roept ernstige vermoedens op dat u eigenlijk opgroeide in Delta State, eerder dan in Benue State. Daarnaast wordt er op gewezen dat er op zijn minst mag verwacht worden dat u, indien u daadwerkelijk quasi uw hele leven in Katsina Ala, Benue state – waar de voertaal Tiv is (zie administratief dossier) als landbouwer gewoond zou hebben, op zijn minst een beetje Tiv zou kennen. U verklaarde echter niet goed te zijn in Tiv omdat u eerder Yoruba en andere vrienden had (NPO, p. 15). Dit op zich is al zeer opvallend, gezien er niet kan worden uitgemaakt hoe jullie in een Tiv-gebied zouden verblijven als ongeschoolde landbouwers zonder ietwat de Tiv-taal te beheersen. Wat echter helemaal niet aannemelijk is, is dat u als ongeschoolde landbouwer die onder meer yams verbouwde niet wist wat de naam van het New Yam-festival was in de Tiv-taal (NPO, pp. 14-15). Dit bevestigt dan ook het vermoeden dat u absoluut niet als ongeschoolde landbouwer in Benue state heeft gewoond vanaf tweejarige leeftijd tot uw vertrek uit Nigeria in 2018. Het feit dat u, noch uw familie op jullie sociale mediaprofielen enige melding maakten van Benue state – uitgezonderd van het enige profiel dat u wel wilde vrijgeven aan de Belgische asielautoriteiten –, en dat u geen kennis heeft van de Tiv-taal of cultuur en dat u de asielautoriteiten op verschillende vlakken expliciet heeft proberen misleiden, zorgt er dan ook voor dat er geen geloof wordt gehecht aan het feit dat u ooit uw gewoon verblijf in Benue state had als landbouwer in Benue state en u en uw familie in die hoedanigheid problemen kenden met de Fulani Herdsmen – namelijk dat uw zus werd ontvoerd en uw boerderij werd platgebrand. Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof worden

gehecht aan uw vrees bij terugkeer voor de Fulani herdsman in Benue state. Immers wordt er geen geloof gehecht aan uw verblijf als landbouwer in Benue state en is het logische gevolg hiervan dat er geen geloof wordt gehecht aan de door u beweerde problemen met de Fulani herdsman, noch aan de vrees bij terugkeer die u hieraan koppelde.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, omdat u daar geen familie of verwanten meer heeft alsook omdat u vervolging vreest door de Fulani herdsman in uw streek van herkomst Benue State.

Verder legt u geen begin van bewijs voor inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Wat betreft de documenten dat u voorlegde, wordt er vooreerst opgemerkt dat een document, om bewijskrachtig te zijn een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Wat betreft het psychologische attest dat u voorlegde, werd er eerder al op gewezen dat er maatregelen werden genomen om aan uw noden tegemoet te komen (zie boven). Er wordt verder op gewezen dat de PTSS-klachten waarover het attest spreekt geenszins als reden kunnen aangenomen worden voor het feit dat u misleidende verklaringen heeft afgelegd ten opzichte van de Belgische asielautoriteiten betreffende cruciale aspecten van uw asielrelaas – namelijk uw profiel, verblijfplaatsen in Nigeria en het contact met uw familie en kunnen bijgevolg op geen enkele manier de geloofwaardigheid van uw verklaringen herstellen. Wat betreft het medische attest dat u neerlegde over de twee littekens op uw nek en schouder – waarvan u beweert dat deze werden toegebracht door de Fulani – wordt er opgemerkt dat deze attesten geenszins kunnen vaststellen in welke context deze verwondingen zijn opgelopen. Deze kunnen dan ook eveneens de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta state – de staat waar u bent geboren en (gelet op de hierboven gemaakte vaststellingen) ook bent getogen – actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta state – de staat waar u bent geboren en (gelet op de hierboven gemaakte vaststellingen) ook bent getogen – aldus geen reëel risico

op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 21/08/23. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van "de zorgvuldigheidsplicht" en van het redelijkheidsbeginsel.

Vooreerst stelt verzoeker dat de adjunct-commissaris geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel, waardoor "het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht en de overige bepalingen opgesomd in het middel" geschonden worden. Hij verwijst naar het attest van Solentra van 21 april 2022, dat door hem reeds werd neergelegd tijdens de administratieve procedure en dat hij thans opnieuw bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 2) en stelt dat hij traumatische ervaringen meemaakte en psychisch lijdt. Verzoeker stelt tevens het slachtoffer te zijn van mishandeling en betoogt, onder verwijzing naar het door hem eveneens reeds neergelegde medisch attest van 30 mei 2023 dat hij bij zijn verzoekschrift voegt (*Ibid.*, stuk 3), dat zijn littekens compatibel zijn met zijn verklaringen.

Vervolgens argumenteert verzoeker dat de bestreden beslissing uitsluitend gebaseerd is op informatie die te vinden is op sociale media. Verzoeker stelt, onder verwijzing naar verschillende arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), dat "foto's, video, gesprekken en profielen en overige bewijzen geen bewijswaarde hebben omdat deze eenvoudig geënceneerd en gemanipuleerd kunnen worden". Het is bovendien onmogelijk om de inhoud en authenticiteit van deze bewijzen na te gaan en aan de opzoeken op sociale media verricht door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) een objectieve bewijswaarde toe te kennen, aldus verzoeker.

Verzoeker gaat verder als volgt in op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen met betrekking tot zijn vermeende profielen op sociale media:

"Het CGVS stelt vooreerst dat zij nog verschillende profielen van de verzoeker op facebook (FB) teruggevonden zouden hebben.

De verzoeker bevestigde tijdens het persoonlijk onderhoud dat het Facebook profiel onder de naam O(...) I(...) B(...) zijn profiel is (zie stuk 4).

De verzoeker verklaarde dat hij een profiel gemaakt heeft in Italië om zo te proberen zijn familie te vinden die vermist is geraakt:

"(...)" (CGVS p. 11)

Dit werd echter niet genoteerd door de protection officer. De antwoorden van de verzoeker vermeldde meermaals "..." wat uiterst onzorgvuldig is. Het is duidelijk dat het niet de verzoeker is die een pauze neemt maar de protection officer de verzoeker ofwel niet verstaat omwille van zijn uitspraak ofwel omwille van het feit dat hij te snel spreekt. Uit het profiel van de verzoeker blijkt inderdaad het is aangemaakt op 23.04.2021, wanneer de verzoeker in Italië verbleef (zie stuk 4).

Het CGVS stelt verder in de bestreden beslissing dat de verzoeker een Instagram-profiel zou hebben onder de naam B(...). De verzoeker erkent dat dit inderdaad zijn instagramprofiel is. Hij gaf dit profiel niet mee omdat er tijdens het persoonlijk onderhoud enkel werd gevraagd naar zijn profielen op Facebook heeft. De

verzoeker wenst nog te verduidelijken dat hij de man onder de naam C(...) C(...) in Italië leerde kennen. Hij is met hem bevriend zowel op Facebook als op Instagram.

Het CGVS stelt verder in de beslissing dat er op Facebook nog 2 profielen staan onder de naam I(...) B(...) die van verzoeker zouden zijn.

Met betrekking tot het profiel I(...) B(...) dat actief was tussen 2011 en 13 april 2012 wenst de verzoeker op te merken de foto's van de persoon van het profiel geen gelijkenis met hem vertonen. Er zijn bovendien zeer veel mensen in Nigeria met de voornaam "I(...)" die doorgaans afgekort wordt als "I(...)". Bovendien is de doopnaam hier B(...) en niet B(...) zoals bij de verzoeker het geval is. Het profiel vermeldt dat de persoon is afgestudeerd aan de Delta State University en woont in Agbor, Rivers, Nigeria, terwijl de verzoeker laaggeschoold is en op dat moment in Benue State woonde. Deze persoon is hoogstwaarschijnlijk zelf Ika net zoals de verzoeker en draagt daarom een gelijkaardige naam. Er zijn geen gemeenschappelijke vrienden met het Facebookprofiel van de verzoeker. Het CGVS kan niet aantonen dat dit een oud profiel van de verzoeker zou zijn. Gelet op het gebrek aan objectieve bewijswaarde van profielen op sociale kan er niet zomaar aangenomen dat dit het profiel van de verzoeker is.

Het CGVS verwijst in de beslissing verder naar een tweede profiel met de naam I(...) B(...) dat verschillende foto's van de verzoeker zou hebben gepost. Opnieuw is er geen uiterlijke gelijkenis tussen de verzoeker en de man op de foto's. Het CGVS is zelf niet zeker of het weldegelijk om de verzoeker gaat. Er wordt gesteld in de beslissing dat de verzoeker op deze foto's "lijkt" te staan. Volgens het CGVS zijn er foto's van de verzoeker gepost door dit profiel na 2018. Dit kan uiteraard niet kloppen omdat verzoeker Nigeria begin 2018 heeft verlaten. Bovendien is de doopnaam hier B(...) en niet B(...) zoals bij de verzoeker het geval is. Het profiel vermeldt dat de persoon is afgestudeerd aan de Delta State University en woont in Agbor, Rivers, Nigeria, terwijl de verzoeker laaggeschoold is en op dat moment in Benue State woonde. Deze persoon is hoogstwaarschijnlijk zelf Ika net zoals de verzoeker en draagt daarom een gelijkaardige naam. De persoon in dit profiel is duidelijk van goede komaf en heeft gestudeerd aan de universiteit. Hij heeft daarnaast gestudeerd. Indien de verzoeker deze man zou zijn had geen enkele reden om naar Europa te komen. Hij zou niet de moeite hebben genomen om 2 jaar in Libië als slaaf te leven en driemaal verkocht te worden. De verzoeker verklaarde dat deze "veel groter" was dan hem, in de zin dat hij meer aanzien en macht heeft (CGVS p. 22).

Het CGVS verwijst verder dat het tweede profiel op FB onder de naam I(...) B(...) foto's van verzoekers partner mevrouw O(...) M(...), I(...) zouden voorstellen. Het toont geenszins aan dat de vrouw in die foto's de partner van de verzoeker zou zijn. De vrouw in de profielen I(...) F(...) en O(...) O(...) is niet dezelfde! De verzoeker is niet de man op de foto van het profiel O(...) O(...).

De verzoeker kan aannemen dat de profielen I(...) F(...) en O(...) O(...) bevriend zijn met I(...) B(...) maar dit doet geen afbreuk aan het feit dat de FB profielen onder de naam I(...) B(...) niet van hem zijn.

De door het CGVS aangebrachte FB profielen zijn gelinkt met elkaar maar niet met de verzoeker. Het zijn geen kennis, vrienden of familieleden van de verzoeker. Hij heeft deze mensen nog nooit in levende lijve ontmoet.

De verzoeker heeft duidelijk verklaard, dat hij via het internet op zoek ging naar zijn familie. Hij startte deze zoektocht in Italië waarbij mensen van het Rode Kruis hem hebben doorgestuurd naar de groep in Facebook Messenger genaamd "Brothers". De leden van deze groep zijn mannen van Ika origine afkomstig uit Agbor:

"(...) (CGVS p. 11 en 21)

Vervolgens is verzoeker met verschillende mensen van Ika etnische origine afkomstig uit Agbor bevriend geraakt op Facebook. Het betrof een grote groep mensen die allen verbonden zijn met elkaar doch niet noodzakelijk met de verzoeker.

Tijdens zijn zoektocht naar zijn familieleden werd de verzoeker doorverwezen naar de groepschat Brothers. Vanuit deze chat werd hij doorverwezen naar mevrouw I(...) F(...) en hij voegde haar toe op FB. De verzoeker legde uit dat hij aan deze vrouw 400,00 EUR betaald heeft om zijn familie te zoeken in Agbor. Ze heeft echter niet voor de verzoeker gedaan en de verzoeker voelt zich opgelicht. De verzoeker heeft duidelijk verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud doch dit werd door de protection officer zeer ruim samengevat in het verslag.

Het profiel I(...) F(...) op FB is de moeder van de profielen I(...) en C(...) op FB. Het is daarom dat het CGVS merkt dat er een nauwe band is tussen deze profielen. De verzoeker heeft ook contact gehad met hen via zijn FB profiel O(...) I(...) B(...) en Instagram profiel B(...). C(...) op FB is inderdaad dezelfde persoon als C(...)201 op Instagram en bevriend met de verzoeker op Instagram. Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat de zussen van de verzoeker zouden zijn noch kan het CGVS dit aantonen.

Het feit dat deze profielen ook een link hebben met het profiel I(...) B(...) op FB wijzigt niets aan deze vaststelling omdat, zoals meermaals gesteld, I(...) B(...) niet het FB profiel van de verzoeker is.

De profielen onder de naam I(...) O(...) betreffen niet de broer van de verzoeker maar zijn blijkbaar wel bevriend met het profiel I(...) B(...) op FB. Het profiel I(...) O(...) likete daarom de trouwfoto van de profielen I(...) B(...) en O(...) O(...). Het lijkt erop dat deze profiel met elkaar verboden zijn. Hieruit kan niet afgeleid worden dat deze profielen iets met de verzoeker te maken hebben of zijn familieleden zijn.

De verzoeker heeft bovenstaande profielen gecontacteerd via zijn FB profiel O(...) I(...) B(...) en Instagram profiel B(...) in de zoektocht naar zijn familie. De bovenstaande profielen hebben allemaal een link met elkaar

omdat die vrienden, kennissen of familieleden zijn van het profiel I(...) F(...) zijn. De verzoeker heeft geen andere profielen op FB of Instagram.

Deze personen hebben geprobeerd om de verzoeker op te lichten door 400,00 EUR van hem te vragen en vervolgens niets meer te laten weten over de zoektocht naar zijn familieleden. De verzoeker heeft ondertussen geen contact meer met personen achter de voormelde profielen op sociale media. Er kan bijgevolg niet gesteld worden dat de verzoeker een netwerk van kennissen heeft in Nigeria gelet op het feit dat hij door deze mensen is gebruikt.

Het CGVS kan niet ernstig beweren dat de verzoeker de asielinstanties doelbewust heeft misleid met betrekking tot zijn scholing, profiel en verblijfplaatsen op basis van FB profielen die niet van hem zijn.

Er zijn op de profielen die niet van de verzoeker zijn en niets met hem te maken hebben uiteraard ook geen sporen terug te vinden van het feit dat hij sinds tweejarige leeftijd in Benue State woonde.

Het CGVS kan niet aantonen dat de verzoeker de asielinstanties doelbewust zou hebben misleid aangaande zijn profiel, herkomst en levensomstandigheden. De elementen vanuit sociale media aangebracht door het CGVS hebben volgens de rechtspraak van de RvV geen objectieve bewijswaarde omdat deze gemakkelijk vervormd en zelfs geënceneerd kunnen worden. Het CGVS schendt de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de andere bepalingen opgesomd in het middel."

Met betrekking tot zijn herkomst en profiel als ongeschoolde landbouwer die van zijn twee jaar in Katsina Ala, Benue State woonde, meent verzoeker dat dit wel degelijk geloofwaardig is. Waar de adjunct-commissaris stelt "dat het opvallend is dat de verzoeker het Tiv niet machtig zou zijn en niet zou weten wat de naam van new-yam festival in de Tiv-taal is", betoogt verzoeker dat hij verklaard heeft niet goed te zijn in het Tiv, maar nooit verklaard heeft dat hij het Tiv niet machtig zou zijn. Daarnaast herhaalt verzoeker dat de *lingua franca* in de regio Engels was en hij eerder "Yoruba vrienden" had.

Verder meent verzoeker dat de adjunct-commissaris voorbijgaat aan de elementen die zijn profiel als landbouwer en herkomst wel staven. Hij argumenteert dat hij gedetailleerde verklaringen aflegde over de activiteiten op het land, over welke gewassen wanneer gekweekt en geoogst werden en over zijn regio van herkomst en de regio van Katsina Ala. Hij geeft aan hierover uiteraard nog meer vragen te kunnen beantwoorden.

Uit het bovenstaande blijkt volgens verzoeker dat zijn profiel en herkomst weldegelijk geloofwaardig zijn. Hij vervolgt dat zijn vrees voor de Fulani-herders zich situeert binnen een "context die niet tegengesproken wordt door de beschikbare informatie". Hij verwijst opnieuw naar het voormelde attest van Solentra van 21 april 2022 en het medisch attest van 30 mei 2023. Hoewel de behandelende arts niet met zekerheid kan vaststellen of zijn verklaringen kloppen, maken de door hem voorgelegde stukken een begin van bewijs uit dat hij in zijn land van herkomst het slachtoffer werd van daden van vervolging, aldus verzoeker, die onder verwijzing naar het arrest van de Raad met nummer 261 270 van 28 september 2021 betoogt dat *in casu* toepassing dient te worden gemaakt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet verder het volgende uiteen:

"Zoals hierboven gesteld worden de ingeroepen vervolgingsfeiten de gewelddadige ontvoering van verzoekers zus, waarbij de verzoeker een letsel heeft opgelopen en het platbranden van zijn dorp in januari 2018, ondersteund door landeninformatie.

Uit publiek toegankelijke bronnen blijkt dat er januari 2018 een grootschalige aanval van de Fulani herders, die moslims zij, plaatsvond ten aanzien van verschillende Christelijke landbouwgemeenschappen in Benue State:

"(...)"

(CNN, Benue killings: Mass burial held for dozens killed in New Year's day attacks d.d. 11.01.2018 <https://edition.cnn.com/2018/01/11/africa/benue-killings-mass-burial/index.html>)

(The Persecuted Church, Muslim Fulani herdsman launch more attacks d.d. 8.01.2018 <https://www.baptistpress.com/resource-library/news/muslim-fulani-herdsman-launch-more-attacks/>)

Uit het rapport EASO Nigeria Security Situation van November 2018 (<https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2018-EASO-COI-Nigeria-SecuritySituation.pdf>) blijkt dat de er in de periode 2017-2018 zeer veel incidenten plaatsvonden tussen de herders en de landbouwers en dat er duizenden burgerdoden vielen onder andere in Benue:

"(...)"

(EASO Nigeria Security Situation van November 2018 p. 35)

Uit het rapport EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 (<https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021>) blijkt het volgende met betrekking tot conflict tussen de herders en landbouwers in Benue State:

"(...)"

(EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 p. 147)

Met betrekking tot 2020 stelt het voormeld rapport dat er sprake is van een alarmerende escalatie van het geweld:

“(…)”

(EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 p. 149-150)

Uit de EASO Country Guidance: Nigeria Common analysis and guidance note October 2021 (https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-01/Country_Guidance_Nigeria_2021.pdf) blijkt

dat de verzoeker als betrokkene in het conflict tussen de herders en landbouwers in Benue State een profiel heeft dat een vrees voor vervolging met zich meebrengt. Uit het rapport blijkt vooreerst dat de Fulani herders als een niet-statelijke actor van vervolging worden aanzien (EASO Country Guidance: Nigeria 2021 p. 54).

Uit hetzelfde rapport blijkt dat personen die betrokken bij het conflict tussen de herders en de landbouwers in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming op grond van artikelen 48 § 2 a) en b) van de wet van 15.12.1980:

“(…)”

(EASO Country Guidance: Nigeria p. 69)

Uit de verklaringen van de verzoeker en de voorgelegde stukken blijkt weldegelijk dat er in het dossier van de verzoeker sprake is van individuele elementen waaruit volgt dat de verzoeker bij terugkeer vervolgd zal worden als ernstige schade zal oplopen.

In juni of juli 2017 werd verzoekers zus J(...) ontvoerd door Fulani herders. De verzoeker was deel van een militie van landbouwers om zichzelf te beschermen maar deze militie was niet opgewassen tegen de Fulani:

“(…)” (CGVS, p. 16)

De verzoeker legt vervolgens gedetailleerde verklaringen af legt uit dat de overheid geen bescherming kan bieden (CGVS p. 16-17). Hij vermeldt ook dat hij gevochten heeft met Fulani herders in de bush en daarbij gewond is geraakt en de littekens vermeld in het medisch attest van 30.05.2023 ophiiep:

“(…)” (CGVS, p. 17)

In januari 2018 was de verzoeker op het veld gaan werken met een vriend, op ongeveer 10 kilometer van zijn huis, toen hij plots geweerschoten hoorde. De verzoeker snelde terug naar huis maar zag dat alles platgebrand was. Er waren verschillende verkoelde lichamen die de verzoeker niet kon identificeren. De verzoeker vond geen spoor van zijn familie (CGVS p. 17-20).

Gelet op de verklaringen van de verzoeker, de medische stukken die hij voorlegt en de landeninformatie die in lijn ligt met de verklaringen van de verzoeker, is er een grond voor de toepassing van artikel 48/7 van de wet van 15.12.1980 en dient de bewijs te worden omgekeerd.

Uit de elementen van het dossier, waar het CGVS onvoldoende rekening mee heeft gehouden, blijkt dat de verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire bescherming.”

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden screenshots van verzoekers facebookprofiel als nieuw stavingstuk gevoegd (stuk 4).

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.2.3. Motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet wist te overtuigen van het feit dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst, Nigeria, omdat hij daar geen familie of verwanten meer heeft alsook omdat hij vervolging vreest door de Fulani-herders in zijn streek van herkomst, Benue State, nu (i) hij niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht daar hij heeft getracht de Belgische asielinstanties doelbewust te misleiden door bedrieglijke verklaringen af te leggen betreffende zijn sociale media-gebruik, zijn huidige contact met zijn familie en verwanten, zijn profiel en opleiding en zijn verblijfplaatsen in Nigeria, (ii) hij verder geen begin van bewijs voorlegt inzake zijn identiteit en reisweg, en (iii) de documenten die hij voorlegde de geloofwaardigheid van zijn relaas niet kunnen herstellen, en omdat (B) er actueel voor burgers in de deelstaat Delta geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst, Nigeria, omdat hij daar geen familie of verwanten meer heeft en vervolging vreest door de Fulani-herders in zijn streek van herkomst, Benue State. Toen verzoeker twee jaar oud was zou hij samen met zijn ouders en zijn zus J. verhuisd zijn van Agbor, waar hij geboren werd, naar de *local government area* (LGA) Katsina Ala in de deelstaat Benue. Verzoeker zou daar in 2015 zijn partner F. leren kennen hebben, met wie hij een dochter E. gekregen zou hebben. In juni of juli 2017 zou verzoekers zus J. ontvoerd zijn door de Fulani-herders. Verzoeker zou in januari 2018, toen hij aan het werken was op het veld, geweerschoten gehoord hebben. Toen hij terugkeerde naar huis zou hij gezien hebben dat alles verbrand was en zou hij verschillende lichamen gevonden hebben die niet meer te identificeren waren. Verzoeker zou toen gevlucht zijn naar Katsina Ala, samen met een vriend, S. Vanuit Katsina Ala zouden zij naar Niger gevlucht zijn en verder doorgereisd zijn naar Libië. Na twee jaar in Libië verbleven te hebben, zou verzoeker naar Italië zijn gereisd, waar hij enkele maanden later vertrok om naar België te komen.

Blijkens de bestreden beslissing is de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker doelbewust de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden door bedrieglijke verklaringen af te leggen betreffende zijn sociale-media gebruik, zijn huidige contact met zijn familie en verwanten, zijn profiel en opleiding, alsook over zijn verblijfplaatsen in Nigeria. De adjunct-commissaris besluit dat er bijgevolg niet voldaan is aan de medewerkingsplicht. De adjunct-commissaris baseert dit oordeel in essentie op foto's en gegevens die kunnen worden teruggevonden op een Instagramaccount en twee oudere Facebookprofielen onder de naam I. B. die verzoeker volgens de adjunct-commissaris verborgen heeft gehouden voor de Belgische asielautoriteiten en waaruit contacten zouden blijken met sociale mediaprofielen van personen die volgens de adjunct-commissaris verzoekers verwanten zijn. Wat het Instagramaccount betreft, wijst de adjunct-commissaris erop dat de naam onder de accountnaam die van verzoeker blijkt te zijn, dat de profielfoto een foto van verzoeker blijkt te zijn en dat verschillende volgers van dit profiel overeen blijken te

komen met verschillende Facebookvrienden van het profiel O. I. B., zodat er volgens de adjunct-commissaris voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat dit verzoekers Instagramaccount is. De oude Facebookaccounts linkt de adjunct-commissaris aan verzoeker op basis van de accountnaam, die gelijkaardig is aan die van verzoeker, en daarop geposte foto's waarop verzoeker zou staan alsook een vrouw die lijkt op de vrouw die te zien is op foto's die kunnen worden teruggevonden op de Facebookprofielen I. F. en O. O., waarvan de respectievelijke accountnamen gelijkluidend zijn aan de naam van verzoekers vrouw volgens zijn verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verder wijst de adjunct-commissaris erop dat één van voormelde oude Facebookprofielen bevriend blijkt te zijn met de profielen I. F. en O. O. en dat verzoeker op dit laatste profiel terug te vinden is op verschillende foto's die werden gepost in 2017 en 2018. Meerdere linken tussen voormelde oude Facebookaccounts van verzoeker en de accounts van andere personen, alsook de overeenkomst tussen de namen van deze accounts en de namen van familieleden van verzoeker, doen de adjunct-commissaris besluiten dat verzoeker wel degelijk nog over een (familiaal) netwerk beschikt in Nigeria waarmee hij contact kan opnemen en dat bijgevolg de voornaamste reden waarom verzoeker niet meer kan terugkeren naar zijn land van herkomst – namelijk dat hij geen familie of netwerk heeft in Nigeria – geen stand houdt. Verder blijkt uit deze twee oude Facebookprofielen dat zij in 2011 universitaire studies afgerond hebben aan Delta State University in Abraka, Delta State, en is hierop geen spoor te vinden van verzoekers leven in Benue State. Gelet op deze vaststellingen alsook andere informatie die kan worden afgeleid uit voormelde oude Facebookprofielen, samen met de vaststellingen dat ook op de profielen van verzoekers vermeende gezinsleden steeds verwezen wordt naar Agbor en Delta State en dat verzoeker zelfs niet een beetje Tiv, de voertaal in Katsina Ala, Benue State, beheerst, hecht de adjunct-commissaris geen geloof aan verzoekers voorgehouden profiel van ongeschoolde landbouwer die vanaf tweejarige leeftijd tot aan zijn vertrek uit Nigeria in 2018 in Benue State heeft gewoond, noch aan de door verzoeker beweerde problemen met de Fulani-herders, die hieruit voortkomen, en de vrees bij terugkeer die hij hieraan koppelt.

Verzoeker erkent in zijn verzoekschrift dat het Instagramaccount waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen het zijne is. Zijn uitleg waarom hij dit profiel niet meegaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, namelijk omdat er toen enkel werd gevraagd naar zijn profielen op Facebook, lijkt niet geheel zonder grond te zijn. Gelet op de chronologie van de vraagstelling kan immers niet worden uitgesloten dat verzoeker dacht dat de *protection officer* enkel op zijn Facebookprofielen doelde waar hij of zij tijdens het persoonlijk onderhoud vroeg of verzoeker nog andere profielen had of gebruikte naast het profiel op Facebook waarvan verzoeker net bevestigde dat het het zijne was (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Verzoeker werd tijdens zijn persoonlijk onderhoud bovendien niet geconfronteerd met het bestaan van zijn Instagramaccount teneinde zijn reactie hierop te kennen.

Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift evenwel dat voormelde oude Facebookprofielen de zijne zouden zijn. Hij merkt op dat de man op de foto's op deze profielen met hem geen uiterlijke gelijkenis vertoont. Hij voert tevens aan dat er bovendien zeer veel mensen zijn in Nigeria die zijn voornaam dragen en dat die doorgaans wordt afgekort tot de voornaam die hij gebruikt op zijn Instagramaccount. Hij wijst er nog op dat de "*doopnaam*" van deze Facebookprofielen verschilt van die van hem. Hij meent dat deze personen een gelijkaardige naam hebben omdat zij hoogstwaarschijnlijk net zoals hijzelf Ika zijn. Verzoeker betwist verder dat hij de man is op de foto's die kunnen worden teruggevonden op het profiel van O. O. en dat de vrouw in de profielen I. F. en O. O. dezelfde is. De adjunct-commissaris toont volgens verzoeker dan ook niet aan dat de vrouw die kan worden gezien op de foto's van één van voormelde oude Facebookprofielen zijn partner is. Verzoeker wijst er voorts op tijdens zijn persoonlijk onderhoud te hebben verklaard dat hij het Facebookprofiel O. I. B. in Italië aanmaakte om te proberen zijn familie terug te vinden. Hij stelt toen duidelijk te hebben verklaard dat mensen van het Rode Kruis hem doorverwezen naar een groep op Facebook Messenger genaamd "*Brothers*", waarvan de leden mannen van Ika-origine afkomstig uit Agbor zijn, en dat hij van hieruit werd doorverwezen naar een mevrouw die hij toevoegde op Facebook en die hij tevergeefs zou hebben betaald om zijn familie te zoeken in Agbor, doch dat dit door de *protection officer* zeer ruim werd samengevat in de notities van zijn persoonlijk onderhoud. De twee Facebookprofielen die volgens de adjunct-commissaris van verzoekers zussen C. en I. zouden zijn betreffen volgens verzoeker de dochters van de vrouw die hem zou hebben opgelicht en met wie hij eveneens contact zou hebben gehad via zijn Facebookprofiel en zijn Instagramaccount. Deze profielen alsook de overige profielen waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen hebben volgens verzoeker allemaal een link met elkaar omdat het vrienden, kennissen of familieleden zijn van het profiel van de vrouw die hem zou hebben opgelicht. Het feit dat deze profielen ook een link hebben met voormelde oude Facebookprofielen wijzigt hier niets aan, zo betoogt verzoeker, die herhaalt dat deze oude profielen niet van hem zijn. Er zijn op de profielen die niet van hem zijn en die niets met hem te maken hebben uiteraard ook geen sporen terug te vinden van het feit dat hij sinds tweejarige leeftijd in Benue State woonde, aldus nog verzoeker.

De Raad kan verzoeker volgen in zijn betoog dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing niet aantoonde dat de oude Facebookprofielen onder de naam I. B. daadwerkelijk op hem betrekking hebben. De gelijkenis tussen de persoon op de (profiel)foto's op deze profielen en de persoon op de profielfoto van het

Facebookprofiel dat verzoeker identificeerde als het zijne is naar het oordeel van de Raad niet dermate treffend dat met zekerheid kan worden besloten dat het om een en dezelfde persoon gaat. Het is ook allerminst duidelijk dat verzoeker terug te vinden is op verschillende foto's die werden gepost in 2017 en 2018 op het Facebookprofiel van O. O. en dat diezelfde vrouw ook te zien is op verschillende foto's die op 11 maart 2018 en 23 oktober 2013 werden gepost op het tweede Facebookprofiel met de naam I. B., laat staan dat op basis van een loutere vergelijking van foto's en de vaststelling dat het profiel O. O. de foto's op verzoekers huidige profiel O. I. B. liket zou kunnen worden besloten dat het hier verzoekers vrouw F. betreft. Evenmin kan op basis van de (vage) overeenkomst tussen de profielnamen en de namen van respectievelijk verzoeker en zijn partner worden uitgemaakt of het al dan niet hun profielen betreft.

De Raad besluit dat er in de huidige stand van zaken onvoldoende objectieve elementen zijn waaruit blijkt dat de voormelde twee oudere Facebookprofielen inderdaad van verzoeker zijn. Bijgevolg kunnen de vastgestelde linken tussen deze twee profielen en de profielen van personen met namen die lijken op die van verzoekers familieleden en die ook onderling met elkaar in verbinding blijken te staan niet volstaan om met de nodige zekerheid te kunnen besluiten dat verzoeker via zijn sociale media nog contacten onderhoudt met zijn vrouw, broer en zussen of andere verwanten.

Bij gebrek aan objectieve en overtuigende aanwijzingen dat verzoeker via zijn sociale mediaprofielen nog contact onderhoudt met zijn familie of verwanten, kan de door verzoeker in zijn verzoekschrift geboden uitleg voor de nauwe band tussen de profielen die volgens de adjunct-commissaris familieleden van verzoeker betreffen en het contact dat verzoeker via zijn Facebookprofiel O. I. B. en zijn Instagramaccount met deze personen heeft gehad in deze stand van zaken niet zonder meer als ongeloofwaardig van de hand worden gewezen. In de mate dat niet vaststaat dat voormelde oude Facebookprofielen en de profielen die daarmee in contact staan die van verzoeker en zijn familieleden betreffen, kan verzoeker verder worden bijgetreden in zijn betoog dat uit de informatie die hier wel of niet op te vinden is niets kan worden afgeleid omtrent verzoekers eigen profiel en verblijfplaatsen. Dit nog los van het feit dat de nodige omzichtigheid geboden is bij het afleiden van informatie uit sociale mediaprofielen, waarop de gebruiker zich in principe kan uitgeven voor gelijk wie zonder enige mogelijkheid tot verificatie noch enige garantie op de authenticiteit van de foto's en berichten die worden gepost. De bewijswaarde van foto's en gegevens die op sociale media worden gedeeld is derhalve relatief en op zich niet voldoende om te besluiten dat verzoeker misleidende verklaringen afgelegd zou hebben over zijn profiel en zijn verblijfplaatsen in Nigeria.

Wat zijn voorgehouden herkomst en profiel van ongeschoolde landbouwer betreft, wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift terecht op dat hij gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over de activiteiten die hij verrichtte op het land en de gewassen die er gekweekt werden, alsook welke gewassen wanneer geoogst werden (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Verzoeker wijst er verder terecht op dat hij een beschrijving heeft gegeven van de omgeving van Katsina Ala (*ibid.*, p. 14). Uit de motivering van de bestreden beslissing kan niet blijken dat deze verklaringen mee in rekening werden genomen bij de beoordeling van verzoekers profiel en herkomst en het administratief dossier bevat geen informatie die de Raad toelaat deze verklaringen te verifiëren. Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier kan overigens niet blijken dat het New Yam-festival een bepaalde naam heeft in de Tiv-taal. Wel blijken er onder bepaalde volkeren alsook op bepaalde plaatsen in het Ado Local Government Area van Benue State festivals plaats te vinden waarbij het nieuwe yamseizoen wordt gevierd. Deze festivals hebben elk een eigen naam. Of het New Yam-festival dat in Katsina Ala plaatsvindt al dan niet een specifieke naam heeft in de Tiv-taal kan uit deze informatie niet blijken (AD, stuk 6, Landeninformatie, nr. 5, Benue Festivals). Verzoekers onwetendheid op dit punt kan aldus niet worden afgetoetst aan objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier. Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift tevens terecht op dat hij niet heeft verklaard dat hij het Tiv niet machtig is, doch wel dat hij niet goed is in Tiv, ter verklaring waarvan hij verwees naar "*Yoruba en andere vrienden*" (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15).

Aldus volstaan de in de bestreden beslissing weerhouden elementen in de huidige stand van zaken niet om geen geloof te hechten aan verzoekers verblijf als landbouwer in Benue State en, bijgevolg, zijn problemen met – en vrees voor – de Fulani-herders, die hieruit zouden voortvloeien. Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift op dat zijn vrees zich situeert binnen een "*context die niet tegengesproken wordt door de beschikbare informatie*", en staat dit met landeninformatie. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er zich in Benue State inderdaad conflicten voordoen tussen de Fulani-herders en de landbouwgemeenschap, waarbij de Fulani-herders als een niet-statelijke actor van vervolging kunnen worden gezien (EASO, "*Country Guidance: Nigeria. Common analysis and guidance note*", oktober 2021, p. 54). Deze informatie is evenwel algemeen van aard en laat niet toe het risico in hoofdte van verzoeker te beoordelen, temeer daar verzoekers verklaringen aangaande de door hem aangevoerde persoonlijke vervolgingsfeiten in dit verband niet werden onderzocht. Ter staving van zijn relaas heeft verzoeker tijdens de administratieve procedure een psychologisch attest van Solentra en een medisch certificaat neergelegd (AD, stuk 5, 'Documenten'). Gelet op voorgaande conclusie dat de in de bestreden beslissing aangehaalde motieven niet volstaan om tot de

ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te besluiten, kan de adjunct-commissaris in deze stand van zaken niet worden bijgetreden in zijn oordeel dat aan de door verzoeker neergelegde documenten elke bewijswaarde moet worden ontszegd omdat *“een document, om bewijskrachtig te zijn een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is.”*. Waar de adjunct-commissaris met betrekking tot het neergelegde medisch attest, waarin twee littekens bij verzoeker worden vastgesteld, terecht opmerkt dat dit geenszins kan vaststellen in welke context de vastgestelde verwondingen zijn opgelopen, leest de Raad hierin wel dat *“[h]et uitzicht van de littekens kan kloppen met het verhaal”*. De door verzoeker neergelegde documenten dienen deel uit te maken van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling waarbij alle elementen die beschikbaar zijn in het rechtsplegingsdossier betrokken worden, waaronder verzoekers verklaringen en de feitelijke informatie die hij bijbrengt.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 september 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT